

at genopføre Kielerpashuset, thi Blads skulle vi have; derom kan ingen, der kender Forholdene paa Tolddobden, tvivle. Vi trænge i allerhøjeste Grad til Blads og maa med al Pres skaffe os en saadan Blads til den nu forestaaende travle Tid. At der ikke allerede er taget fat paa Genopførelsen for Assurancesummen af Kielerpashuset, hidrører bl. a. fra, at jeg villig gif ind paa den Opfordring, der kom til mig ved Finanslovsforlaget. Den Behandling om ikke at lage nogen Bestemmelse om Kielerpashus, før man var paa det rene med, hvorvidt Kielerpashus' Genopførelse paa den gamle Blads vilde træde hindrende i Vejen for den Jærnbanejorforbindelse, man vil have tilvejebragt over Tolddobpladsen. Jeg gif villig ind paa Opfordringen til mig om at udsætte at tage Bestemmelse om Kielerpashus' Genopførelse, indtil disse Undersøgelser vare sluttede. Nu staa vi saaledes, at noget skal der gøres. For at afhjælpe den mest paa-trængende Trang, har jeg nu foreslaaet at styrke vestindisk Pashus; men dersom man vil gøre denne Bevilling afhængig af, at jeg forpligter mig til ikke at røre ved Kielerpashus, før der kan naas en særlig Bevilling af en ny Rigsdag — efter al Sandsynlighed — og ellers vil nægte Bevillingen til vestindisk Pashus, vil den umiddelbare Følge blive, at jeg øjeblikkelig maa skride til det, som det ærede Udvalg vil hindre, nemlig at bringe Kielerpashus i en saadan Stand, at det kan bruges paa ny. Jeg vil altsaa meget anbefale, at man giver denne Bevilling til vestindisk Pashus og vil ærlig udtale, at den Forpligtelse, som man vel har ment at paalægge mig i Forbeholdet med Hensyn til Kielerpashus, kan jeg ikke gaa ind paa. Denne noget vidtløftige Forklaring har jeg maattet give her i Tinget, fordi der ikke har været givet mig Lejlighed til i Konferencen med Udvalget at bringe den frem der.

Judenrigsministeren (Jørgensen): Endringsforslagene give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg kan indskrænke mig til to ganske korte. Den ene angaar Nr. 8 i Bilagene til Betænkningen om en Embedsbolig for Opjydsmanden ved Sudenaa med tilhørende Trækkevej. Udvalget mener, at Bevillingen hertil burde være søgt paa Finansloven for næste Aar. Det vil af Anmærkningerne være klart, at Grunden til, at man er strede til Ombygningen, er den, at Synet har udsat Bygningen og erklæret, at den var ubrugelig. Der er jo ikke Spørgsmaal om, at man var ligefrem forpligtet til at afholde Reparationen efter Synets Udsættelse. Spørgsmaalet var, om man ikke

handlede forstandig ved at gaa til Ombygningen. Hele Ombygningen har kostet 1,750 Kr., men deraf vil Staten, vel at mærke, kun faa at betale de $\frac{2}{3}$, og jeg maa dog forudsætte, at man maa erkende, at det er en fornuftig Foranstaltning, der er truffen. Da der ligger et Syn bagved, har man heller ikke kunnet tænke sig, at nogen af Rigsdagens Afdelinger kunde have noget at erindre derimod. — Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, slutter sig til Bilag Nr. 17. Det angaar en international Signaltog, af hvilken der er indkøbt 500 Eksemplarer i Norge. Derom siger Udvalget, at Udgiften burde være forudset og Bevillingen søgt, inden Udgiften afholdtes. Det har jeg i og for sig ikke noget at erindre imod. Jeg har ikke været opmærksom paa eller er ikke bleven gjort opmærksom paa — thi man vil vel ikke forlange, at jeg selv skal være Bibliotekar og vide Bested med, hvad der staar omkring hos Boghandlerne — at denne Bog var udsolgt. At der saa skulde tilvejebringes nye Bøger, kan der ikke være Tvivl om. De jøfarende maa dog kunne faa Eksemplarer af denne Bog, og blev der ikke sørget for det, vilde Anken saa en hel anden Form og en langt større Berettigelse. Jeg maatte altsaa sørge derfor paa en forstandig Maade. Da det nu er temmelig givet, at der vil blive Forandringer i det internationale Signalsystem, og man altsaa vil komme til i den nye Ud-gave at foretage væsentlige Forandringer, har jeg fundet det praktisk forstandigt og mest økonomisk, at man søgte i Norge at faa 500 Eksemplarer til Raadighed af denne Signaltog, som stemmer ganske med vor. Dertil er Udgiften afholdt, og jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden kan være Grund til at rejse nogen Anke derimod.

Marineministeren (R. Ravn): Jeg har meget lidt at omtale, idet det kun er faa af disse Punkter, som ere opstillede af Udvalget, hvori det er uenigt med mig. Af de faa Punkter, hvorom der er en saadan Uenighed, skal jeg nævne Endringsforslag under Nr. 49, hvor der var forlangt en Bevilling til nogle Kanfler ud over det Beløb, der var paa Budgettet. Det var paa-trængende, da man saa, at man havde denne Mangel, der angaar Skibenes Krigsberedskab, at faa dem saa snart som muligt, og naar Udvalget nægter at gaa ind derpaa, saa maa det jo blive en Sag, der maa gaa til Statsrevisionen og senere finde en Afgørelse. — Jeg beklager meget, at Udvalget ikke har villet gaa ind paa et Honorar til Kommandanten i Nyboder, men da det har været Tilfældet paa Finanslovsforlaget for